

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18.12.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 (EYVL 2001, L 8, s. 1) rikkomiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin.

Kanne 29.10.2019 – Arris Global v. komissio

(asia T-731/19)

(2020/C 19/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Arris Global Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor J. Lesar ja K. Beal, QC)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 2.4.2019 annetun Euroopan komission päätöksen valtioneuvoston SA.44896, jonka Yhdistynyt kuningaskunta on myöntänyt ulkomaisten välyhteisöjen konsernirahoitukseen sovellettavan poikkeuksen nojalla, kokonaisuudessaan tai siltä osin kuin se koskee kantajaa
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on soveltanut virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja/tai tehnyt ilmeisen harkinta- tai arviointivirheen päättäessään verojärjestelmän arviointiin sovellettavasta viitekehuksesta. Komission olisi pitänyt käyttää viitejärjestelmänä Yhdistyneen kuningaskunnan yhteisöverojärjestelmää eikä vain ulkomaisia välyhteisöjä koskevaa järjestelmää (Controlled Foreign Company, CFC) sellaisenaan.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja/tai tehnyt ilmeisen harkinta- tai arviointivirheen omaksuessaan virheellisen lähestymistavan CFC-järjestelmän arvioinnissa. Komissio on riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 124–126 perustelukappaleessa katsonut virheellisesti, että vuoden 2010 verotuslain (kansainväliset ja muut säännökset) (Taxation (International and Other Provisions) Act) 9 A osan 9 luvussa olevat säännökset ovat poikkeuksia lain 5 luvussa olevista yleistä verovelvollisuutta koskevista säännöksistä.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, kun se katsonut riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 127–151 perustelukappaleessa, että valikoivuusedellytys on täyttynyt, koska tosiasiallisesti ja oikeudellisesti rinnastettavissa olevissa tilanteissa olevia yrityksiä kohdeltiin eri tavoin
- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että Taxation (International and Other Provisions) Actin 371ID jaksossa säädetty 75 prosentin vapautus on perusteltu yleisen verotusjärjestelmän luonteella ja yleisellä rakenteella
- 5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että ulkomaisten välyhteisöjen, jotka täyttävät mainitussa 9 luvussa säädettyä poikkeusta koskevat edellytykset ryhmänä, verottaminen loukkaa kantajien sijoittautumisvapautta SEUT 49 artiklan vastaisesti.

- 6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu siihen, että 75 prosentin vapautuksen ja kiinteää osaa koskevan kysymyksen osalta on tehty ilmeinen harkinta- ja arviointivirhe.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komission päätös ei ole unionin yleisten syrjintäkiellon periaatteen ja yhdenvertaisuusperiaatteen mukainen
- 8) Kahdeksas kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on soveltanut analogisesti tai tukeutunut aiheuttomasti neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164⁽¹⁾ säännöksiin, vaikka tätä direktiivi ei voitu soveltaa ajallisesti (*ratione temporis*)
- 9) Yhdeksäs kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio on tehnyt oikeudellisen virheen arvioidessaan SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, kun se on katsonut riidanalaisen päätöksen johdanto-osan 176 perustelukappaleessa, että on olemassa tuensaajien ryhmä (joihin kantajat kuuluvat) ja että niille (kantajille) on myönnetty tukea, joka on perittävä takaisin riidanalaisen päätöksen 2 artiklan 1 kohdan nojalla.

⁽¹⁾ Sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 12.7.2016 annettu neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164 (EUVL 2016, L 193, s. 1).

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 18.11.2019 – Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol v. komissio

(asia T-79/19)⁽¹⁾

(2020/C 19/70)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 131, 8.4.2019.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.11.2019 – DK v. GSA

(asia T-537/19)⁽¹⁾

(2020/C 19/71)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska*

Seitsemännen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 328, 30.9.2019.
